

Handige info 36^e bestuur

Loes Berkhof

Voorzitter

voorzitter@ussvsoftijs.nl

+31 6 43677437

Niene Iping

Secretaris

secretaris@ussvsoftijs.nl

+31 6 30680634

Romi Roest

Penningmeester

penningmeester@ussvsoftijs.nl

+31 6 19446602

Mirte Neefjes

Wedstrijdsecretaris

wedstrijdsecretaris@ussvsoftijs.nl

+31 6 82006867

Anke de Groot

PR-commissaris

pr@ussvsoftijs.nl

+31 6 29751009

Rutger Remmers

Commissaris Technisch Kader

technischkader@ussvsoftijs.nl

+31 6 48764509

Inhoud

Van de Redactie

1	Handige info
2	Van de Redactie
3	Van het Bestuur
4	Chocomeltijd!
10	Het positieve van dictators
12	Even voorstellen
18	Flunkybal picknick
19	NSSK
20	Back to the Future
22	Mysterie opgelost!
26	Puzzel
28	Softies op vakantie
30	Hotliane
31	Roddels en Achterklap
34	Verjaardagen

Lieve Lezers,

Vroeger was alles beter. Als we dat te vaak zouden zeggen, zouden we denk ik een van de meest conservatieve verenigingen zijn in Utrecht. Het is natuurlijk ook meer een subjectief thema. Want was vroeger alles beter?

Om daarachter te komen zou er eerst bepaald moeten worden wat de definitie van vroeger nou eigenlijk is. Vijftig jaar terug? Tien jaar geleden? Vorig jaar? Vorige week? Gisteren? Vanaf wanneer zou je de term 'vroeger' in mogen zetten? Het klinkt gek wanneer ik zou zeggen dat ik 'vroeger' vlees at, terwijl ik pas sinds vandaag vegetarisch zou eten. Wat wel klopt is dat ik 'vroeger' in vriendenboekjes al schreef dat mijn lievelingskleur rood was. Ik had vroeger een rood met witte slaapkamer en alles moest rood. Misschien heeft die mooie kleur mij daarom wel uiteindelijk naar Softijs getrokken. Vroeger. Ofja, bijna vijf jaar geleden. Vroeger, toen de studentenschaatsers nog bij een federatie schaatsten, op oude leren Viking-en of misschien zelfs op Friese doorlopers. Toen onze pakken nog paars en turquoise waren, toen er nog via een krantenartikel gereageerd kon worden als je een kamer zocht en toen dus de AVG niet bestond. En dat je overal binnen als een schoorsteen kon roken.

Of alles vroeger beter was? Ik weet het niet. Over dat laatstgenoemde denk ik dat we een goede ontwikkeling hebben doorgemaakt met betrekking tot onze gezondheid. Voor nu zou ik zeggen: geniet van deze nieuwe N'icetalk editie in een nieuw bestuursjaar met een nieuwe commissie. Blader door alle nostalgie van vroeger, maar leef met je blik vooruit!

Liefs namens de hele Redactie,

Tessa Roeven

Van het Bestuur

Vroeger was alles beter... ja was dat echt zo? Geen telefoons om even snel met je vrienden in contact te komen, of om even snel met het thuisfront te bellen als je op vakantie bent. Zonder telefoons en videobellen waren we de coronacrisis een stuk minder goed doorgekomen, denk ik. Maar het leven zonder telefoon vroeger had ook echt wel zijn voordelen. Films op tv hadden reclame, oftewel een ingebouwde plaspauze en tijd om snacks aan te vullen, je had niet het idee 24/7 bereikbaar te moeten zijn, en je was een stuk creatiever om je vrije tijd te vullen. Nu is het al snel eventjes netflixen of je instagram bijwerken, maar toen had je toch echt wel wat meer creativiteit nodig om je uit de verveling te helpen. Andere dingen die volgens sommige softies vroeger beter waren (al wordt dat door sommige Softies betwist) is de thee met koekjes na de training. Zelf heb ik dit helaas niet meer meegemaakt, maar ik moet zeggen dat ik het naborrelen in het sportcafé ook altijd erg gezellig vind. Ik heb er dan ook erg veel zin in om iedereen dan weer te zien en gezellig samen een drankje te doen!

Liefs, Loes

Agenda

<i>Borrel</i>	<i>1 september</i>
<i>24KiKa</i>	<i>2-3 september</i>
<i>Introductie-etentje</i>	<i>8 september</i>
<i>IntrActie feest</i>	<i>8 september</i>
<i>Shorttrack clinics</i>	<i>12, 16 en 23 september</i>
<i>Clinic Fysiofabriek</i>	<i>14 september</i>
<i>Skeelertourtocht</i>	<i>15 september</i>
<i>Zomerdriekamp</i>	<i>17 september</i>
<i>Open trainingsweek</i>	<i>19-22 september</i>
<i>Seizoenswisselactiviteit</i>	<i>28 september</i>
<i>Skeelertourtocht</i>	<i>29 september</i>
<i>Borrel</i>	<i>6 oktober</i>
<i>Veluweloop</i>	<i>7 oktober</i>
<i>Introductiekamp</i>	<i>21-23 oktober</i>

Chocomeltijd!

Door Fleur & Janneke

Wie worden er geïnterviewd?

Simone Vogelaar! 23 jaar oud, schaatst in groepje 5, en is net afgestudeerd van HBO Social Work. Vanaf september begint ze aan een grotemensenbaan: regiebegeleider gehandicaptenzorg. Ze is nu vier jaar lid bij Softijs.

Rianne Olijerhoek! 20 jaar oud, zit in haar derde jaar van pedagogische wetenschappen, en is lid van Softijs sinds september 2020, bijna twee jaar dus. Ze schaatst in groepje 5.

Lucas van der Sprong! Ook 20 jaar oud, gaat naar het tweede jaar van de dubbele bachelor wiskunde en informatica. Hij is lid van Softijs sinds september 2021, dus ongeveer een jaar. Hij schaatst in groepje 6.

We spreken Simone online, want ze is aan het kamperen bij Hilversum in de buurt. Met Rianne en Lucas hebben we bij een café in Utrecht afgesproken.

S = Simone; R = Rianne; L = Lucas; F = Fleur; J = Janneke.

Wat zijn je grote passies, naast schaatsen?

S: Vooral muziek denk ik, muziek maken en luisteren vind ik chill. Ik hou van de cliché dingen: drankjes doen met vrienden, naar de stad gaan, de deur uitgaan, en natuurlijk de natuur in. Als ik de tijd heb is het fijn om in de zon een boekje te lezen.

F: Wat voor muziek maak je?

S: Ik zing graag voor de hobby en ik speel een beetje piano. Maar ik schrijf zelf niets.

F: Oh ja, ik herinner je optreden bij de

Simone

Softijs-talentenjacht!

L: Skeeleren en hardlopen! (Hij zit ook bij de skeeler- en hardlooptcommissie.) En computerspellen.

F: Welke computerspellen?

L: Vooral op de Switch: Mario Kart! En nog een paar anderen.

R: Ik vind mijn studie echt heel boeiend, maar het klinkt gek om dat als passie te noemen. Een paar weken geleden heb ik animatiewerk gedaan (op een camping), dat was heel leuk. Het is op dit moment mijn wereldje en zit nu vers in mijn geheugen, maar als je het in de winter vraagt heb ik weer wat anders. En ik vind schaatsen wel echt heel leuk. Oja, afgelopen winter deed ik vrijwilligerswerk voor

Vlnr: Fleur, Rianne, Lucas en Janneke

leuk vindt. Het maakt niet uit wat het is, als ik er maar plezier uit haal. Daar ben ik blij mee want ik doe nu dingen waar ik blij van word.

L: Ik krijg niet zoveel advies. Mijn vader zei wel dat ik bij een vereniging moest gaan. Bij een schaatsvereniging! Toen ging ik bij Softijs. Dat vond ik wel heel goed advies.

R: Schaatste je voor Softijs ook?

L: Ja, vanuit Gouda, daarmee schaatsten we ook in Utrecht. Dat doe ik al vanaf dat ik klein was.

stichting Anton Huisjes voor kinderen met een beperking. Daar haal ik veel energie en plezier uit.

Wat is je favoriete schaatsoefening?

S: Ik vind de estafettes altijd leuk, dat competitieve maar ook dat je dat met elkaar in teams doet. Maar dat is niet echt een oefening. Als meer technische oefening vind ik bochten heel leuk, het hangen in bochten.

L: De dronkemanspas. (Je voeten kruislings voor elkaar zetten terwijl je glijdt.)

R: Bijkletsen op de trainingen! Als oefening vind ik het satisfying om met je benen gekruist door de bocht te glijden.

Wat is het beste advies dat je ooit hebt gekregen?

S: Ik denk het clichéadvies: blijf jezelf want er zijn al genoeg anderen! Blijf trouw aan jezelf.

R: Vanuit mijn ouders heb ik altijd meegekregen dat je moet doen wat je

Wat is je favoriete plek van alle plaatsen waar je bent geweest?

S: Mijn vriend wil dat ik zeg: bij hem thuis. Ik denk gewoon Frankrijk. Ik hou heel erg van Frankrijk. Elke plek daar is mooi, en de natuurgebieden. Oh en ik ga heel goed op plaatsen met watervallen. Daarvan heb je er ook een paar in Frankrijk maar niet veel. In Kroatië en Valencië heb ik mooie watervallen gezien.

L: Corsica, daar ben ik zo'n drie keer geweest, en dat vond ik één van de mooiste plekken die er zijn. Met het strand en de natuur en de bergen daar. Erg mooi.

R: Vroeger heb ik vrij veel vakanties in Tsjechië doorgebracht met vrienden. Ik ben daar echt zeventien jaar lang met regelmaat geweest. Ik kijk heel fijn terug naar dat dorp en die vrienden daar. Maar als het huis in een ander

Chocomeltijd!

land had gestaan dan was het dat land geweest. Beetje jammer dat het huis nu verkocht is. Maar ik vind mijn huis in Utrecht nu ook heel fijn.

F: Waar woon je?

R: In Zuilen, naast het Julianapark.

J: Daar lopen kippen rond.

R: Ja, er is een kinderboerderij-achtige setting met ook pauwen en kippen met gekke pluimen. Ik liep laatst de deur uit en toen liep er een pauw voor mijn huis. Dat gebeurt je niet op veel plekken, toch!

Wat mis je aan vroeger?

S: Ik denk het zorgeloze van kind zijn. Vooral nu dat ik in de overgang zit richting het werkende leven, dan word je steeds volwassener. Als kind was je onbevangen en onbezorgd en heb je heel andere dingen waar je je druk om maakt.

L: Dat je nog zeeën aan tijd had zonder verplichtingen. Dat je kon doen wat je wil. Dat je nog niet zulke moeilijke dingen had op school. En dat alles dichtbij was. *Corrigeert zichzelf.* Nhhh dat misschien ook wel niet. Ik kon naar school lopen, maar op de middelbare school niet meer.

R: Het simpele. Dat als je op vakantie was je letterlijk nergens anders aan hoefde te denken. School was voorbij en begon pas weer na de vakantie.

Nergens verantwoordelijkheden. Nu gaat mijn laptop juist alsnog mee op vakantie. En je hebt je telefoon mee waar allemaal berichten op komen.

F: Toen die zes weken leken alsof het nooit ging ophouden.

R: Ja, en het leek gewoon heel overzichtelijk allemaal.

Wat wilde je worden toen je klein

was?

S: Zeemeermin! Dat is echt zo en nog steeds eigenlijk. Ik kwam er dus achter dat je professioneel zeemeermin kan worden! Dat is in een aquarium voor kinderen en dan ga je met zeemeerminnenstaart in een waterbak. Je moet heel lang je adem kunnen inhouden. Dat lijkt me heel mooi.

R: Ik wilde letselschadejurist worden. Mijn moeder werkte bij een verzekeringsmaatschappij met een collega die letselschade deed op kantoor. Ze vertelde altijd leuke verhalen over die collega. Bijvoorbeeld toen een chihuahua was gebeten door een rottweiler en of dan de hondenpsycholoog kon worden vergoed. Maar ik ben ervan afgestapt na één weekje maatschappelijke stage. Al vind ik het nog steeds boeiend.

L: Ik had eigenlijk nooit iets in mijn hoofd van wat ik wilde worden. Ik dacht er nooit over na. Ik vond het op de middelbare heel stressvol als je daar iets mee moest doen. Ik had ook altijd een heel breed vakkenpakket. En ik weet het nu ook nog niet. Toen ik héél klein was had ik wel brandweerman, piloot, van die basic dingen.

Wat waren je favoriete tv-programma's en/of boeken van toen je klein was?

S: Voor boeken vooral de 'Hoe overleef ik' serie van Francine Oomen. Als kind-kind las ik ook wel Dolfje Weerwolfje en Roald Dahl. De Grote Vriendelijke Reus en Mathilde enzo. Voor tv-programma's vond ik Winx Club heel leuk, en natuurlijk

H₂O, de zeemeerminnen! Ook de sprookjesvertellingen van de Efteling vond ik leuk.

F: Ik vond Winx club ook heel leuk.

J: Ik ook!

S: Als klein kind was ik ook fan van Nijntje. Die is Utrechts dus die obsessie is gebleven.

J: Ben je dan ook naar het Nijntjemuseum geweest?

S: Volgens mij wel maar daar is me niet veel van bijgebleven.

F: In het Centraal Museum hebben ze het atelier van Dick Bruna nagemaakt.

R: Ik heb geloof ik de hele 'Hoe overleef ik' serie uitgelezen op de basisschool. En Anna Woltz, die boeken las ik ook allemaal. Eén boek ging over de oorlog en was mijn favoriet: 'Ik kan nog steeds niet vliegen'. Op tv keek ik altijd Spangas en het Jeugdjournaal.

L: Voor boeken heb ik 'De grijze jager' veel gelezen vroeger. En Rupsje Nooitgenoeg, de klassieker, dat is één van de weinige die ik kan herinneren. Qua series keek ik alles op Disney Channel en Nickelodeon. Phineas en Ferb bijvoorbeeld.

R: Oja, Zack en Cody!

L: Ja en iCarly, allemaal grappig. Die waren allemaal Nederlands overgesproken, dat vonden mijn ouders vreselijk. En: 'Het leven van een loser' heb ik gelezen, en de boeken van Geronimo Stilton: dat waren hele dikke boeken maar je had ze zo uit, het waren vooral plaatjes.

F: En geurtjes.

L: En de Donald Duck trouwens, elke week.

R: Ja, elke donderdag.

Hoe denk je dat de wereld er over een

halve eeuw uitziet?

S: Over een halve eeuw... pfoe. Ik denk sowieso nog veel technischer dan we nu al leven. Ik denk dat techniek steeds meer iets is waar we niet meer zonder kunnen. Wat ons veel kan brengen maar tegelijkertijd zorgelijk is. Ik hoop dat dingen beter worden geregeld voor studenten maar ook voor mijn doelgroep: mensen met een beperking. Want ik denk dat we er nog lang niet zijn met hoe de gezondheidszorg is. Er zijn veel tekorten, en dingen kunnen echt wel anders. Maar dat is niet echt wat ik denk maar vooral wat ik hoop.

L: Ik denk dat het eigenlijk alleen maar slechter wordt, en dat de technologie nog meer vooruit gaat, dat dat nog makkelijker wordt, dat je brillietjes hebt waarmee je je scherm kan zien.

R: Ik denk dat er veel nieuwe dingen zullen zijn, maar als je nu kijkt naar vijftig jaar geleden zijn er superveel dingen die je niet had kunnen bedenken, dus ik denk dat dat niet te voorspellen is. Ik denk dat er nog steeds problemen zijn, maar hopelijk zijn we wel een slag groener gaan leven en is er een energietransitie.

L: Ik denk dat de zomers heter zijn.

R: Hopelijk hebben we tegen die tijd een Elfstedentocht gehad. Er heeft eerder dertig jaar tussen gezeten, dus het kan nog.

F: Het weer wordt extremer, dus het kan ook een winter extra koud worden...

In welke tijd had je willen leven?

S: In 1980 ongeveer, in de discotijd. Je had toen goeie muziek, en ik denk een goeie vibe. En ook, ik heb nogal

Chocomeltijd!

volume in mijn haar van mezelf, en ik denk dat ik er in de jaren tachtig minder aan had hoeven doen dan nu. Nu is het een vloek om groot haar met volume te hebben, en toen was dat beter, dus ik ga ook voor de haardracht voor de jaren tachtig.

F: Stranger Things speelt zich af in die tijd.

S: Dat ben ik ook begonnen te kijken! Ik ben net bij seizoen 2.

R: De hippietijd. Toen de hippies gewoon hun ding aan het doen waren, zonder zorgen. Die hele vibe wil ik wel meemaken. In een tijd wanneer de superbasic dingen zoals de pest uit de Middeleeuwen wel gepasseerd waren.

L: Toch wel in deze tijd. Ik kan niet zonder games, en die zijn er dan niet meer. Op een moment net voordat de Bitcoin nog niet zo groot was, en ik ze dan koop en op het goede moment verkoop.

R: Dat zou voor mij juist een argument zijn om in die tijd van de hippies te leven, dan heb je geen telefoons. Dat kost zoveel tijd! Aan de andere kant, ik krijg nu updates van Hiltje en Maartje die de Elfstedentocht rijden. Dat had ik anders niet gehad. *(Hiltje en Maartje hebben deze dag 250 km gefietst langs de steden van de Elfstedentocht.)*

Wat was je favoriete hobby toen je klein was?

S: Ik denk dat dat toen ook al schaatsen was en ook musical. Ik deed jeugdmusicallessen in een amateurklas. Superleuk! Het hele jaar lang toewerken naar de zomervoorstelling waar ouders,

vrienden en familie kwamen kijken.

Dus eigenlijk waren mijn hobby's weer muziek, vrienden, en schaatsen, net als nu.

F: Wat voor musicals maakten jullie?

S: We deden vaak remakes of spin-offs van bestaande musicals, maar dan herschreven en onder andere namen zodat er geen copyright was. We deden bijvoorbeeld een keer Shrek maar dan verplaatst naar de moderne tijd.

R: Bij mij sowieso tekenen. Dat heb ik zóveel gedaan. Ik heb veel jeugdfilms niet gezien, en als me wordt gevraagd waarom niet, dan is dat volgens mij omdat ik alleen buiten heb gespeeld en getekend. Ik heb Finding Nemo onlangs voor het eerst gezien.

L: Voor mij was Lego'en echt een hobby, dat heb ik veel gedaan. Ik hockeyde nog vroeger. En schaatsen, dat deed ik ook al toen ik klein was. Ik heb laatst ook een Legoset gekocht.

J: Wat voor set?

L: Het Millennium Falcon Star Wars schip. Een heel groot ding, je bent er wel effe mee bezig.

R: Leuk dat je dat nu weer gaat doen!

L: Ja het is leuk om in je kamer te zetten. En het is leuk om te doen.

Waar kijk je naar uit?

S: Ik denk ergens ook wel het werkende leven. Ik zie er tegenop want ik vind het spannend, maar ik ben er ergens ook wel aan toe: het regelmatige ritme, minder deadlines, meer geld. Misschien dat ik het studeren weer een keer oppak maar voor nu heb ik zin in meer regelmaat.

L: Ik kijk uit naar de winter, kunnen we weer schaatsen!

Rianne juicht enthousiast.

L: En skiën.

F: En weer normaal slapen als het niet zo heet is als nu. *(Het is al een paar dagen boven de dertig graden geweest.)*

L: Maar niet na de woensdagtraining.

R: Ik kijk ook uit naar het nieuwe collegejaar. Dit jaar is het profileringsjaar, en er zijn wel leuke vakken waar ik me voor heb ingeschreven. En ik roep al weken dat ik er zo veel zin heb dat de schaatsbaan weer open gaat. Dat je thuis koud thuiskomt en dan de lekkere warme douche ingaat! Afgelopen winter had ik dan dat ik me om kwart voor tien 's ochtends op donderdag weer meldde voor

het vrijwilligerswerk *(bij stichting Anton Huiskes)*. Dan ging ik eerst met de tachtigjarigen een kopje koffie drinken in de kleedkamer en dan kwam de kinderen daarna. Love it! Komende winter ben ik van plan om wat meer te gaan schaatsen, omdat ik met een groepje Softies de alternatieve Elfstedentocht ga schaatsen voor het goede doel.

Rianne gaat met andere Softies meedoen aan de alternatieve Elfstedentocht op de Weissensee in Oostenrijk met Skate4AIR om geld op te halen voor onderzoek naar taaislijmziekte. Volg hun avonturen op het instagramaccount @ijshoorntjess!

Het positieve van dictators

Door Jesper

Ons beeld van dictaturen, democratieën en oligarchieën heeft haar oorsprong in de Griekse Oudheid. Toch denken we vooral aan Adolf Hitler, Jozef Stalin, en Mao Zedong bij het woord 'dictator'. Dat is meestal niet aardig bedoeld. Dictators zijn in het beste geval een beetje arrogant. De dictator van Singapore, Lee Kuan Yew, is zelfs geroemd voor de enorme economische groei van het landje. Pechgevallen zijn er ook, zoals in Wit-Rusland, waar Aleksandr Loekasjenko al sinds 1994 met de scepter zwaait. De bevolking werkt zich suf voor driehonderd tot vijfhonderd euro per maand, terwijl de oppositie monddood is gemaakt, en de Europese Unie en de Verenigde Naties spreken van mensenrechtenschendingen.

Wat heeft dit te maken met schaatsen? Ik wil vandaag al die negativiteit van de eerste alinea achterwege laten en het hebben over de persoon Loekasjenko. Of beter nog, Alexandr. Onderbelicht in de Westerse media is zijn ontroerend passievolle sportverleden. Alexandr heeft gevoetbald, deed competitief veldlopen op nationaal niveau, en is driewekelijks op het ijshockeyveld te vinden. Hij heeft zijn eigen amateurteam opgericht, waarin hij soms meespeelt. De elite heeft het opgenomen in haar cultuur, door veelal spontane nachtelijke wedstrijden te houden.

Een korte vergelijking zal demonstreren waarom dit top is voor ons, de schaatsers van de wereld. Recent recordbreker Mark Rutte wilde vroeger altijd concertpianist worden, en heeft het in interviews meermaals over zijn liefde voor piano gehad. Is er een verloren ziel in Nederland die door Rutte is geïnspireerd? Misschien een enkele zonderling. Alexandr daarentegen heeft Belarus volgepland met tientallen 'ijspaleizen', samen goed voor honderden miljoenen euro's. Dat betekent vele nieuwe schaatsen op het ijs!

De pro-ijis dictator Alexandr Loekasjenko in zijn natuurlijke habitat met hartsvriend Vladimir Poetin.

Een scherpe, kritische blik is op zijn plaats. Is het wel eerlijk dat het ijs voorrang krijgt boven het grasveld, gedooid ijs (water), en zand? Ik denk dat we het niet zo ingewikkeld voor onszelf moeten maken. Schaatsen is

leuk, en in Belarus schaatsen heerlijk veel mensen. Toegegeven, Aleksandr heeft zich positief uitgesproken over Hitlers regeerstijl. Ja, hij steunt Ruslands invasie in Oekraïne. Nooit zal zijn snor in combinatie met zijn haar

een succes worden. Toch doet hij ons hart smelten van de glinstering die in zijn ogen verschijnt als hij op het ijs staat. Wordt Belarus een democratie, dan staan er toch een aantal mooie banen klaar voor de BUK.

Even voorstellen:

Loes Berkhof

Hoi! Ik ben Loes, 22 jaar en dit jaar ben ik voorzitter van Softijs! Als kind was ik al heel erg fan van het schaatsen. Het begon allemaal op de vaart achter ons huis waar, als er dan eenmaal natuurijs lag, de hele buurt op af kwam. Elk jaar weer hoopte ik (zoals heel Nederland volgens mij) op een Elfstedentocht. Ik was toch wel jaloers dat ik niet kon zeggen dat ik nog heb meegemaakt dat er Elfstedentochten gereden werden. Maar achter mijn oude huis heb ik heel wat schaatsmeters liggen! Een ouder van een van mijn basisschoolvrienden zei zelfs dat ik talent had, zou je nu niet meer zeggen

met mijn hoeken ;). Of is Nederland de nieuwe Ireen Wüst misgelopen? We zullen het nooit te weten komen, vrees ik. Maar dat vind ik helemaal niet erg! Want als ik hard had moeten trainen als topsporter, was ik natuurlijk nooit bij Softijs terecht gekomen. Toen ik begon met mijn studie diergeneeskunde, ben ik meteen lid geworden bij Softijs. Inmiddels vermaak ik mij al 3 jaar met al het moois dat Softijs te bieden heeft. Ik heb heel veel zin om jullie dit jaar allemaal te zien, op en naast het ijs, bij de vele activiteiten die Softijs te bieden heeft!

het 36e bestuur

Niene Ieping

Hoihooiii! Ik ben Niene, 20 jaar en dit jaar secretaris bij de mooiste sportvereniging van Utrecht! Nog maar een jaartje ben ik lid van Softijs, wat me in de KB periode door Rutger nogal vaak de bijnaam broekie opleverde haha. In het schaatsen ben ik echter geen broekie! Als echte (half) Fries zit het schaatsen natuurlijk in mn bloed. Als kind heb ik de basics van de schaats techniek geleerd in de Elfstedenhal in Leeuwarden. Daarna heb ik talloze dingen geprobeerd, maar ik was als kind gewoon niet weggelegd voor sport. Te lomp voor streetdance, totaal niet lenig dus turnen werd ook niks en mijn gebrek aan balgevoel deed ook badminton niet goed. Toen heb ik m'n sportcarrière maar ingeruild

voor een muziekcarrière en tada: ik speel inmiddels al bijna tien jaar altsaxofoon. Muziek lag me blijkbaar toch beter dan sport. Anyway, toen er begin 2021 weer een keer natuurijs lag en ik met m'n familie een stukje Elfstedenroute schaatste, begon het schaatsen toch weer te kriebelen. Ik heb me dan ook in het begin van mijn tweede studiejaar van Global Sustainability Science ingeschreven bij Softijs en dat heeft me nu al zoveel moois gebracht! Alhoewel schaatsen de meest onduurzame sport is die je kan bedenken, heb ik heel veel zin om komend seizoen lekker te gaan trainen en nog veel meer andere leuke dingen te doen met m'n mede Softies!

Even voorstellen:

Romi Roest

Heehoi! Ik ben Romi, 20 jaar en dit jaar penningmeester bij Softijs. Heel vroeger heb ik een paar jaar geschaatst op de Vechtsebanen, om de ijsbaan vervolgens weer voor het hockeyveld te verruilen. Als eerstejaars student informatiekunde ben ik twee jaar geleden weer teruggekeerd naar de sport van vroeger op de oude vertrouwde ijsbaan :).

Hoe leuk schaatsen op de baan ook is, er is niks mooier dan schaatsen op natuurijs! Van kleins af aan elke winter hopen dat het gaat vriezen, wat vroeger helaas veel vaker leek te zijn dan nu. Ik kijk er dan ook erg naar uit om samen met een paar Softies komende winter

de alternatieve Elfstedentocht te gaan schaatsen op de Weissenseel!

Naast terug te gaan naar sporten van vroeger, heb ik afgelopen jaar ook nieuwe sporten ontdekt: roeien en wielrennen, in dat opzicht was vroeger dan toch niet altijd alles beter. Beide sporten doe ik met veel plezier, al moet ik eerlijk toegeven dat ik een mooiweerfietser ben, in de winter en als het regent blijft die wielrenfiets lekker binnen staan ;). Maar ja, zo wisselen wielrennen en schaatsen elkaar mooi af. Ik heb erg veel zin om dit jaar weer samen met z'n allen op de ijsbaan te staan en misschien nog wel meer in alle gezelligheid bij Softijs!

het 36e bestuur

Anke de Groot

Ooit gaf ik voor mijn zevende verjaardag een schaats-kinderfeestje. Daarna had ik eigenlijk al gauw de schaatskoorts te pakken. Tot groep 8 ben ik toen gaan schaatsen. Daarna heb ik de sport een paar jaar uit het oog verloren, maar toen ik als student in spé de UITweek meeliep schreef ik me, gelukkig, in een opwelling in voor Softijs en daar heb ik het nu al drie jaar heel erg naar mijn zin.

Ik ben nu 21 jaar en studeer Bestuurs- en Organisatiewetenschap aan de

UU. Ik kom net terug uit het mooie Noorwegen waar ik een half jaartje "gestudeerd" heb en woon nu in Utrecht waar ik nog lekker in mijn studentenleven zit. Stiekem ben ik fan van de reality serie: de Verhulstjes en luister ik net iets te vaak slechte Nederlandse muziek.

Dit jaar zal ik de functie van PR-commissaris op mij nemen bij Softijs en ik kijk enorm uit naar het komende jaar met jullie!

Even voorstellen:

Mirte Neefjes

Ollaaa, ik ben Mirte! Ik ben 21 en studeer Communicatie- en Informatiewetenschappen (dat is meer dan alleen social media bestuderen;). In het weekend ben ik als scoutingleiding rondrennende kinderen in bedwang aan het houden in het bos. Om te compenseren voor het scouting imago sloeg ik vroeger balletjes op het hockeyveld. Na m'n eerste studiejaar besloot ik dat het tijd was voor iets nieuws: schaatsen! Eigenlijk was het vroeger dus niet

beter bij mij. Alleen mijn fietsleven was vroeger beter, want zeg nou zelf: zo'n rode tandem is toch fantastisch! Dit jaar is mijn doel om pootje over te leren! Gelukkig hoef je geen ster op het ijs te zijn om wedstrijden te rijden en te organiseren;) Met enthousiasme kom je een heel eind, vandaar dat ik het ook zo leuk vind om dit jaar wedstrijdsecretaris te zijn! Kom vooral lekker mee wedstrijden schaatsen dit jaar! Als je niet wilt, ook goed, maar ik ga je wel proberen te overtuigen.

het 36e bestuur

Rutger Remmers

Hee hallo, ik ben Rutger! Ik ben 23 lentjes jong en ik studeer (en ben bijna klaar met) een master Bio-Inspired Innovation. De wereld redden is mijn passie, maar sinds seizoen '19 – '20 vind ik schaatsen ook heel leuk! Sinds mijn start bij Softijs ben ik al lid geweest van talloze commissies, waarvan de TC (sorry skeelercie) altijd de leukste zal zijn! Ik voel me dan ook helemaal thuis in mijn functie, lekker aan de slag met trainers motiveren en Softijs naar een hoger technisch niveau tillen. In mijn vrije tijd ben ik aan het

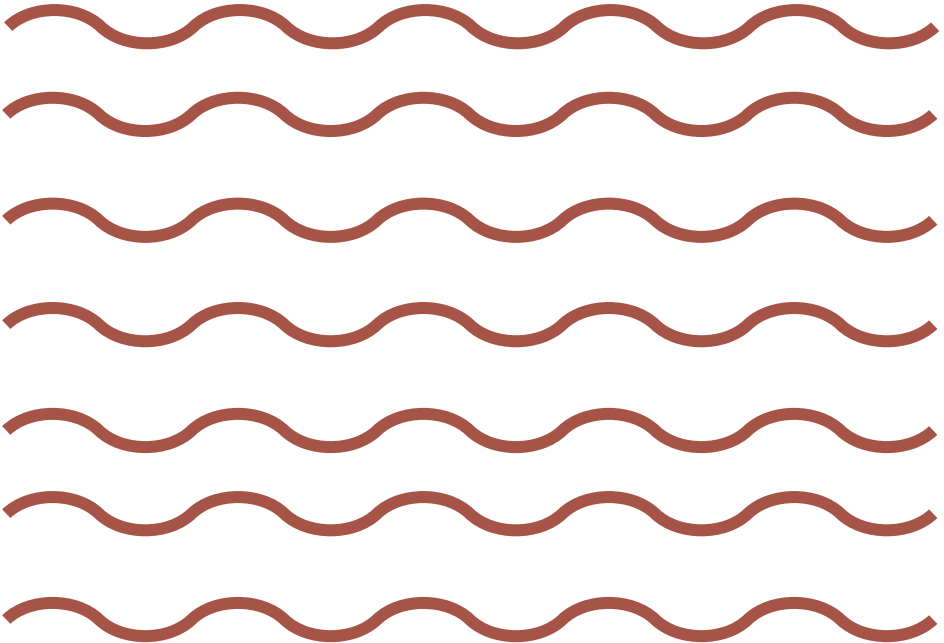
skeeleren, probeer ik mijn pianospel te onderhouden en kook ik graag. Soms lastig als dat allemaal op één dag moet, maar ik houd wel van een volle agenda! Ik moet toegeven, soms verlang ik wel naar de tijd dat ik als tweedeklasser een halfuurtje bezig was met huiswerk om vervolgens drie uur te gaan gamen, een frikandelbroodje te halen (misschien wel 2 voor 1!) en vervolgens achter de oude Aldi zitten, ik mis dat wel hoor. Het leven was vroeger zo lekker onbezonnen, met oh, zo veel vrijheid!

Flunkybal picknick

Door Loes

15 juni was het weer zover: de eerste activiteit van de ManiActie! Het begon allemaal heel gemoedelijk met een heerlijke picknick in het hoge gras naast de parkeerplaats waar we daarna gingen sporten. De iets te grote hoeveelheid eten ging er bij de meeste mensen iets te goed in, waarna de training toch een beetje zwaar viel.

Zeker toen bleek dat Jurrian de training zou geven, met al zijn springoefeningen, voelde het toen zo heerlijke eten niet zo heerlijk meer op de maag. Nadat we met zijn allen heerlijk hadden gesport op volle maag, bleek de bodem die we dachten gelegd te hebben voor het flunkyball, behoorlijk te zijn verdwenen. Na de eerste halve liters liep menig Softie al iets te lollig te doen. In teams van 4 of 5 werd er gestreden voor de eer. Het kersverse bestuur werd nog even op de proef gesteld door een brasactie van Wouter en Joris, maar gelukkig is de bal weer veilig terug in het bezit van Softijs. Het was een super geslaagde eerste activiteit van de ManiActie!

NSSK Voetbal

Door Jesper

Op 4 juni 2022 was het zonnige sportpark van DVV Delft overspoeld door wintersporters ter gelegenheid van het NSSK Voetbal. Softijs liet niets aan het toeval over door met drie teams op te dagen: Rood of de Gladiolen, Softijs '86 en het team met de pakkende naam Trambaan! O.d.z. net zo stuk gaan als de Uithoflijn. Het was een tactische overweging, gebaseerd op de Cruiffiaanse uitspraak: 'Je moet veel teams hebben, anders kun je niet winnen.' Waar Softijs '86 zakelijke (lees: magere) overwinningen boekte vanuit een underdogpositie, wist favoriet Rood of de Gladiolen de immens hoge verwachtingen niet waar te maken. Het spel was desalniettemin geïnspireerd en gedreven. Aan de mentaliteit heeft het ook niet gelegen bij het bierteam, dat knap heeft gescoord op wilskracht en een geniale ingeving.

Toch wordt er volgend jaar weer gestreden om het bokaal in de dynamische Zuid-Hollandse stad aan de Schie. Softijs heeft niet gewonnen, maar in Amsterdam, Enschede

en Delft weten ze hoe laat het is. Onze doelpunten waren spectaculair. We speelden met kracht en souplesse, we schoffelden en toucheerden. Het mocht niet zo zijn, maar gelukkig konden we onze tranen drogen met stukken pizza, en de pijn in ons hart 's nachts verdoven met Delftse alcohol. Op naar volgend jaar!

BACK

Door Loes Berkhof

Met als bouwjaar 1999 beschouw ik mezelf toch wel als iemand die het echte leven vroeger zonder telefoon nog zeer bewust heeft meegeemaakt. Na school was buiten spelen met vriendjes of vriendinnetjes vaste prik. Maar ja, hoe spreek je af wie waarheen gaat? Even snel een appje sturen was er niet bij. Vroegâh ging dat toch echt nog met de vaste telefoonlijn. De telefoonnummers van je beste vriendjes kende je toch wel uit je hoofd, dus die belde je dan op. Vaak kreeg je dan natuurlijk eerst een van de ouders aan de telefoon, waarna je na een ietwat ongemakkelijke interactie je vriendje aan de telefoon kreeg. Dan was de volgende stap: wat gaan we doen vandaag? Ik was een echt buitenkind, dus bij mij waren de opties altijd hutten bouwen, kikkervisjes vangen, belletje trekken, verstoppertje spelen als je voldoende mensen kon strikken, en soms gingen we naar de boer achter ons huis kijken of ze jonge diertjes hadden om mee te knuffelen.

Hutten bouwen

Hierbij werd letterlijk en figuurlijk alles uit de kast getrokken. Ladders, oude lakens, de skelter, alles werd gebruikt bij het bouwen van de beste hut. Als er ooit een hutten-bouw-wedstrijd wordt georganiseerd durf ik er op in te zetten dat ik daar mee ga doen voor de prijzen ;)

Kikkervisjes vangen

In het juiste seizoen ging ik altijd op pad op mijn kleine fietsje gewapend met een emmer en vlindernetje om in de vijver in de buurt zo veel mogelijk kikkervisjes te vangen. Deze nam ik dan mee naar huis om ze vervolgens uit te laten komen en kijken hoe ze groeien. Daarna liet ik ze natuurlijk wel altijd weer vrij, zoals een echte dierenvriend hoort te doen natuurlijk.

Belletje trekken

Hoe leuk is het om als klein kind aan te bellen bij een deur, en vervolgens heel hard weg te rennen en te giechelen? Nou, super leuk! Vooral als je wist dat de mensen in het betreffende huis het eigenlijk helemaal niet zo leuk vonden, dan was de uitdaging extra groot natuurlijk. En wat een lol had je met elkaar als je net op tijd om de hoek achter het heggetje kon springen.

TO THE FUTURE

Verstoppertje spelen

Als je een leuk groepje mensen bij elkaar wist te sprokkelen, was verstoppertje spelen toch wel het beste spel wat er bestond. 10 tellen in de rimboe, blikspuit, alles kwam voorbij (of zijn dit hele Groningse namen voor verschillende soorten verstoppertjes?). Vooral verstoppertje in het maïsveld was altijd memorabel, er was altijd wel iemand die de weg kwijtraakte en aan de andere kant van het veld weer tevoorschijn kwam.

Diertjes knuffelen

Bij ons achter het huis woonde een boer en die had in de lente nog wel eens een veulentje, of jonge konijntjes die we mochten knuffelen. Wat was het toch fantastisch om thuis te komen uit school, en vervolgens de hele dag in de stal met konijntjes te knuffelen. Meer wil je toch niet als klein kind?

Vroeger was het leven een stuk simpeler zo zonder telefoon, je ging nog eens lekker op pad om dingen te gaan doen met vriendjes en vriendinnetjes. Maar ja, je had dan natuurlijk ook geen enkele manier om contact te houden met het thuisfront, daar kun je je nu natuurlijk helemaal niks meer bij voorstellen. Soms is het toch wel lekker om even terug te gaan naar je kindertijd, dus gooi vooral je telefoon eens aan de kant (of gebruik hem om je vriendjes en vriendinnetjes op te bellen) en ga buiten weer wat leuks doen!

Mysterie opgelost:

Door Matthijs Beerepoot

Een eeuwige discussie tussen Softies (eentje die ik zelf graag aanzwengel): wanneer en hoe vaak moet je nu precies klappen na “*Nooit, nee, nimmer!*” in het Softijslied*? Deze kwestie zorgt bij menig Softie voor paniek en onzekerheid. Ondergetekende redacteur van dienst vond het hoog tijd dat hier voor eens en altijd duidelijkheid over kwam, en dat leidde wederom tot extra discussies én een zoektocht door de geschiedenis van ons lied.

Ons mooie Softijslied leent haar melodie van ‘The Wild Rover’, dat bekend staat als drinklied in Ierse pubs, waarvan de herkomst teruggaat tot ten minste de 17e eeuw(!). De meest bekende versie is van de Dubliners, inmiddels ouwe mannen met lange baarden (al hadden ze die baarden vroeger ook al). Ook tijdens hun optredens wordt steevast hard meegeklapt door het publiek na hun “*No, nay, never!*”

Dubliners, met baarden.

hoe vaak klappen in het Softijslied?

Softies zijn het er niet over eens. 3, 4 of zelfs 5 keer klappen, alle opties worden genoemd. Consensus is er niet, maar enthousiast geklapt wordt er zeker! In de praktijk vallen er door alle klapchaos dus vaak 5 klappen te horen, maar: hoe heurt het eigenlijk?

	1 - 2 - 3	1 - 2 - 3	1 - 2 - 3	1 - 2 - 3	1 - 2 - 3	1 - 2 - 3

Nooit, nee, nimmer! * * * * Ruil ik rood voor (etc.)

Historisch onderzoek inzake het 'mysterie van het onbekende aantal klapjes' doet ons al snel uitkomen bij de Dubliners als voornaamste bron. Maar het gekke is: de Dubliners klappen zelf helemaal niet! Wel zijn er veel live-opnames van het Ierse publiek, dat toch overwegend kiest voor 4 keer klappen. Een korte YouTube-zoektocht onderbouwt deze voorkeur. Zelfs het shantykoor uit Oud-Beijerland (89 views) klappt 4 keer, en als zij het zo doen dan moet het wel kloppen.

*Heb je nou nog geen idee hoe het Softijslied gaat, omdat je een net nieuwe Softie bent? Of omdat... nee, er is geen andere goede reden te verzinnen om dit mooie lied niet al lang mee te kunnen zingen!

Dus voor alle nieuwe Softies: hier vind je de tekst van ons mooie verenigingslied!

*Ik wilde gaan schaatsen, maar niet alleen,
Zocht kameraden, volk om me heen.
Nu sinds '86 het rode gevaar,
Winter en zomer: niets is te zwaar.*

*Nooit, nee, nimmer,
Ruil ik rood voor vies groen (of geel blauw!)
Wij zijn Softijs,
Ja, ieder seizoen.*

*Thuis in de Domstad, beslagen ten ijs
Pandje en ijsbaan zijn ons paradijs.
Verbonden door kleur schaats ik in het rood,
Trots op mijn billen, dus train ik devoot.*

*Nooit, nee, nimmer,
Ruil ik rood voor vies groen (of geel blauw!)
Wij zijn Softijs,
Ja, ieder seizoen.*

Ook schaatsles geven?

Duo *sport*

Kom langs of mail:
info@duosport.nl

Het Softijs prikbord maakt zijn terugkeer in de
N'icetalk!

Heb jij een item in de aanbieding?

Ben jij naar iets op zoek?

Heb jij een prangende vraag die niet onbeantwoord mag
blijven?

Of een leuke tip die iedereen moet weten?

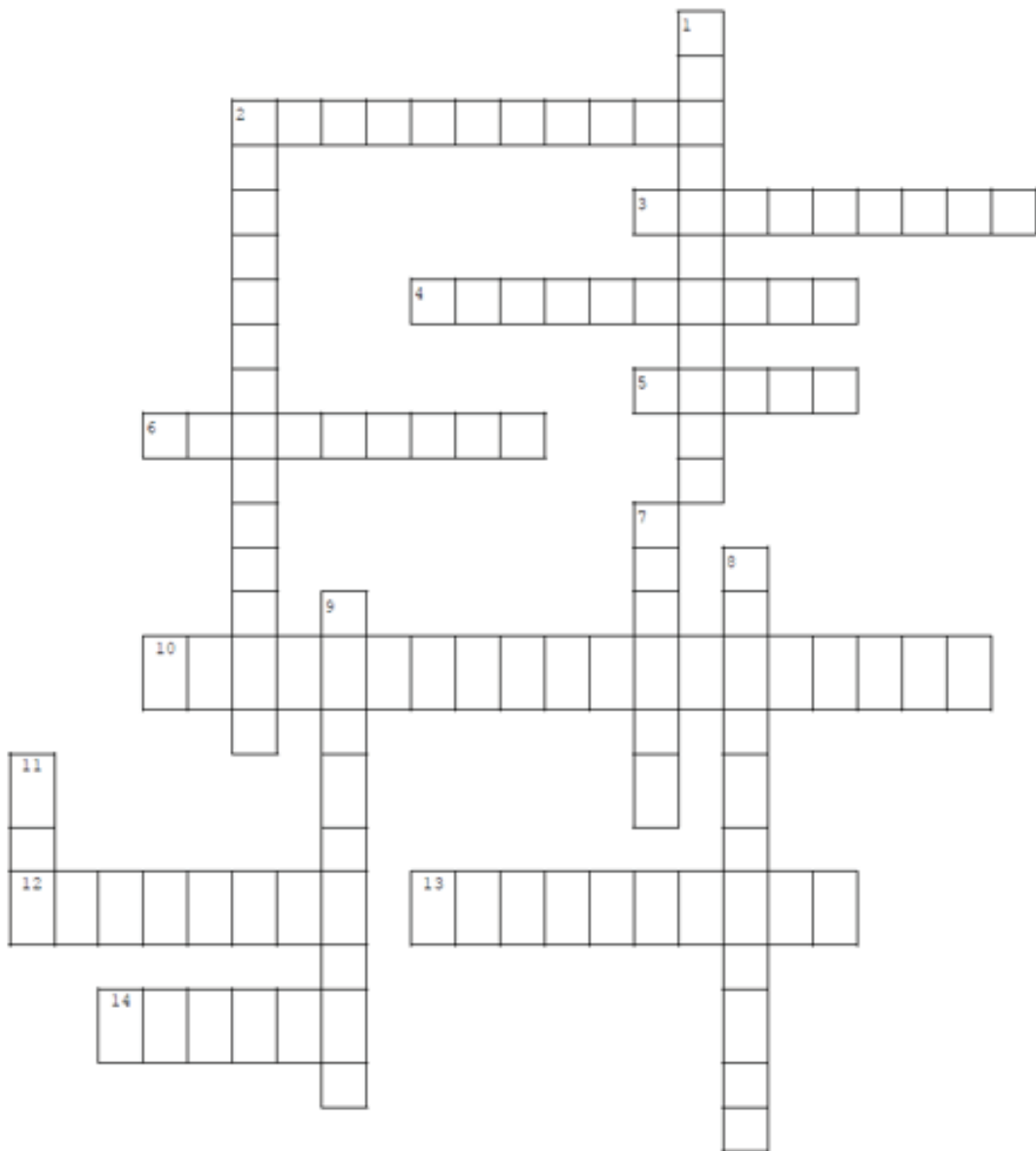
Stuur het dan in voor hetSoftijs prikbord!

Je kunt een appje sturen met jouw prikborditem naar ie-
mand van de redactie!

App bijvoorbeeld Tessa: 0615346769

Liefs,
de Redactie.

Tijd voor een oud

erwets puzzeltje!

Horizontaal

2. Europees gebied waar het meeste ijs wordt gegeten
3. "Softijs is een ... club"
4. Sport waarvoor de ShoCo in het leven is geroepen
5. Vroeger was alles ...
6. Periode waarin alleen de droogtrainingen op woensdag doorgaan
10. Dankzij het winnen van de Gouden Voorzet kan dit nu overdekt plaats vinden
12. Binnen Softijs geldt: drie keer is ...
13. Deze stonden vroeger na de schaatstraining klaar, soms zelfs met koekjes
14. Kun je op bijten of type schaats

Verticaal

1. Verzorgt muzikaal vermaak als de Zamboni over het ijs rijdt
2. Hiermee kun je een heerlijke verkoelende snack op een hoorntje tappen
7. Materiaal waar de eerste schaatsen van gemaakt werden
8. Type schaats dat erg goed van pas komt bij het Softijslied
9. Letterlijke vertaling van het Italiaanse woord voor ijs
11. Week waarin veel mensen ongevraagd wordt verteld hoe leuk onze vereniging is

Softies op vakantie

Boris in Siena

De voormalige Republiek Siena, ontstaan als Etruskische nederzetting, heeft haar rijkdom omgezet in wat mooie gebouwen, zoals de ruim honderd meter hoge klokkentoren. Men ziet hier de kracht van softijs – de bidon van Boris komt moeiteloos tot de helft van de 'Torre del Mangia'.

Loes in Luxemburg

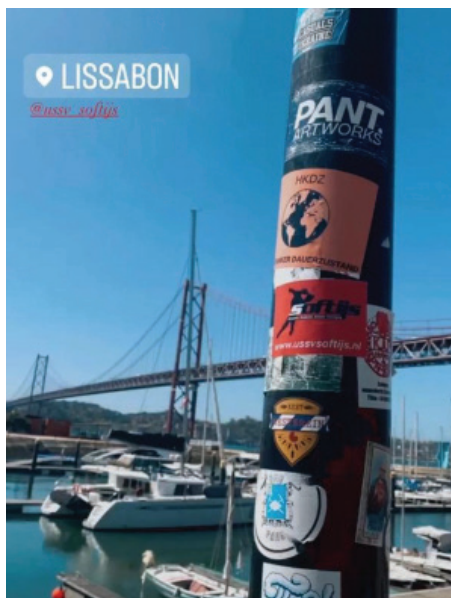
Luxemburgers zijn maar met een half miljoen, en toch hebben ze liefst vijf Tour de France-winnaars afgeleverd. Om schaatsen staan ze niet bekend. Loes is zo vriendelijk geweest onze zuiderburen aan te moedigen ook de schaatsen eens op te pakken.

Marije in Italië

Italië lijkt wel gekoloniseerd te worden door onze rode rakkers! Het rood schittert tussen de saai zwart-witte stickers die de lantaarnpaal verder sieren. Het is slechts wachten op de eerste Italiaanse uitwisselingsstudent op het industrieterrein in Overvecht.

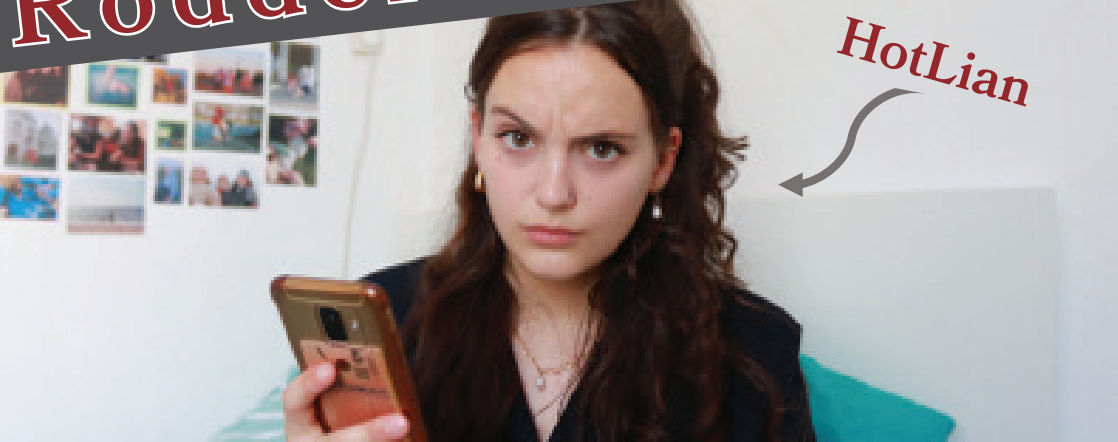
Anke in Portugal

Onze PR-commissaris kon natuurlijk niet ontbreken in dit rijtje. We hoeven namelijk niet alleen te wachten op een Italiaanse uitwisselingsstudent, maar ook op een Portugese! In deze prachtige haven knalt de mooiste kleur rood ook van de paal af.

Roddels? Quotes?

HotLian

+31 6 13781283 (Lianne)

Roddels & Achterklap

Jort: "Ik ben de meest woke rechtse persoon van Nederland!"

Mirte: "Volgens mij zijn we allemaal best open-minded met de broek."

Anke: "Je heet toch ISIS, dat is echt een beetje zelfvernietiging."

Cassimy: "Ik probeerde Boris om te leggen..."

Mirte: "Ik pak al deze UIT-groepjes van achter."

Iris: "Ik dacht al, wat voel ik in me?!"

Stijn: "Spijt is mijn levensenergie. Sorry dat ik besta."

Joris: "Als je je alleen voelt, haal je je vinger door die gleuf."

Wouter: "Beste manier om wakker te worden... niet wakker worden."

Mirte: "Ik heb echt zoveel zin om Boris in een doorschijnende kimono te zien."

Boris: "Van sexy naar snackie."

Stijn: "Mijn knieën houden helemaal niet van Softijs-borrels."

GENDX WEET WAT HET
BETEKENT OM ALS DO
HET VERSCHIL TE MAK
DAAROM STEUNEN WI
U.S.S.V. SOFTIJS

GenDx is gevestigd op Utrecht Science Park
Yalelaan 48, 3584 CM Utrecht

+31 (0)30 252 3799 | info@gendx.com | www.GenDx.com

GENDX

T
ONOR
KEN,
J

.com

experts in transplant diagnostics

Verjaardagen

Colofon

Redactie

Fleur Steentjes
Janneke Hulsen
Jesper van der Most
Lianne Tijsmans
Marije Haakma
Matthijs Beerepoot
Tessa Roeven

Mail:

Redactie@ussvsoftijs.nl

Hotline:

+31 6 13781283
(Lianne Tijsmans)

Met dank aan

Lucas van der Sprong
Rianne Olijerhoek
Simone Vogelaar
Alle vakantie- en kinder-
foto-inzenders

1 september	Anouk Eggink
1 september	Léon Wijker
1 september	Leonie Visser
3 september	Noa Hamacher
4 september	Ada Korteknie
5 september	Mylou Miché
7 september	Tessa Roeven
8 september	Roos Bruins Slot
11 september	Carien Hoppenreijts
11 september	Jesper van der Most
11 september	Wietske de Jager
12 september	Maartje Drontmann
13 september	Reitze Ovelgönne
15 september	Leonie van Dijk
17 september	Leon van Ruiten
18 september	Jilli Landman
19 september	Linda Huisman
20 september	Sonia Schipper
26 september	Fleur Alards
28 september	Kirsten Ter Wisscha
29 september	Natalia van Dijk
1 oktober	Wies Twisk
2 oktober	Veerle van Wezel
5 oktober	Rianne van Ginkel
9 oktober	Donna Slaman
9 oktober	Eva Imbens
9 oktober	Gert Top
9 oktober	Martijn Mol
12 oktober	Simone Visschers
18 oktober	Gijs van Cappelle
21 oktober	Marit Liefing
24 oktober	Elli van der Werf
26 oktober	Jort Koedijk

Oplossing puzzel:
1. Dwellforkast, 2. horizontaal: Scandinavië - verticaal:
softijsmachine, 3. bloeiende, 4. Shorttrack, 5. beter, 6.
zomerstop, 7. boten, 8. klapschaats, 9. bevroren, 10.
winterdroogtraining, 11. UIT, 12. traditie, 13. emmers thee,
14. houthé